

nagyon mellékesnek tartom, de baj az, hogy a könyvbe felvett rokon fajok leírása helytelen. S vajjon nem joggal ütődtem-e meg azon, hogy a Dr. Chyzer által 1888-ban felfedezett *Trochoşa singoriensis*, a legnagyobb és mérges pókunk kimaradt? Ha én itt «hazánk legkeletibb zugában» régen tudtam róla,¹ mennyivel inkább tudhatott volna ő róla.

A rajzokra térve újból is megjegyezhetem, hogy a vízi sikló rajza hamis, mert az legfeljebb valamely Coluber, vagy Zamenis rajza lehet; a Zabrus képe a phantasia szüleménye; a májmétely rajza most sem elégt ki; az Echidna s az Ornithorhynchus képeit a legjobb akarattal sem tudom jóknak találni; ha jól emlékszem sokkal jobb képeket láttam a Proc. Zool. Society köteteiben.

Paszlavszky stylusának germanismusára annyi példát idéztem, hogy a további bizonyítástól fel lehetek mentve; ha ilyenekben: «helyváltotatásuk úgy történik», «az új pánczél szilárdá tételére fordítatik», nem érez germanismust, lelke rajta.

Hogy a jávorszarvas nem magyaros? Szláv eredetű ugyan, de a jávor már 1551-ben megvan *Heltai* bibliájában, 1592-ben a kolozsvári Cisio-ban s másutt,² míg az Elennek eddig nem tudtam nyelvünkben nyomára akadni. A «nadály»-t sem nem mondtam, sem nem gondoltam csinálmánynak, sőt már előzetesen meggyőződtem volt, hogy *Molnár Albert* (1618), *Amos Comenius* (1673 és 1685) és mások³ már régen így említik, de a nép ajkáról (Erdélyben legalább) mindig csak vérszopót hallottam. Paszlavszky az *Argus reflexus* magyar nevéül «óvantag»-ot írt; én ebben *Bugát* szellemének kísértetét láttam, mert sem *Amos Comenius*: *Orbis pictus*-ában, sem *Pápai Páriz* szótárában, sem a Nyelvtörténeti Szótárban nem akadtam nyomára; ha csakugyan dunántúli népszó, úgy ebben a kérdésben készséggel megadom magam.

Végeztem. Válaszomban talán sikerült kimutatnom, hogy ha «a tudományt Brassóban sem eszik kanállal», oda át ő s Budavárában bizonyára nem nagyon szomjaznak rá. Paszlavszky helyén valónak találta — bírálatom kritikájául — *Phaedrus* egyik meséjének szavaival fejezni be válaszát: «Ignotos fallit, notis est derisui», — hogy volt-e joga s alapja hozzá, annak elbírálását nyugodt lélekkel bizom a szakértőkre, a sértő tendenciát pedig nem méltatom figyelemre, mert «Vana est sine viribus ira».

Brassó, 1895. márcz. 3.

MÉHELÛ LAJOS.

¹ Paszlavszky valószínűnek tartja, hogy én is csak a Természettud. Közl. deczemberi számából szereztem róla tudomást, holott cikkemet a füladó bevény tanúsága szerint már nov. 7-én küldtem volt be.

² Magyar nyelvtörténeti szótár. II. k. Bpest 1891, p. 28,

³ Ugyanott, II. k., p. 912.